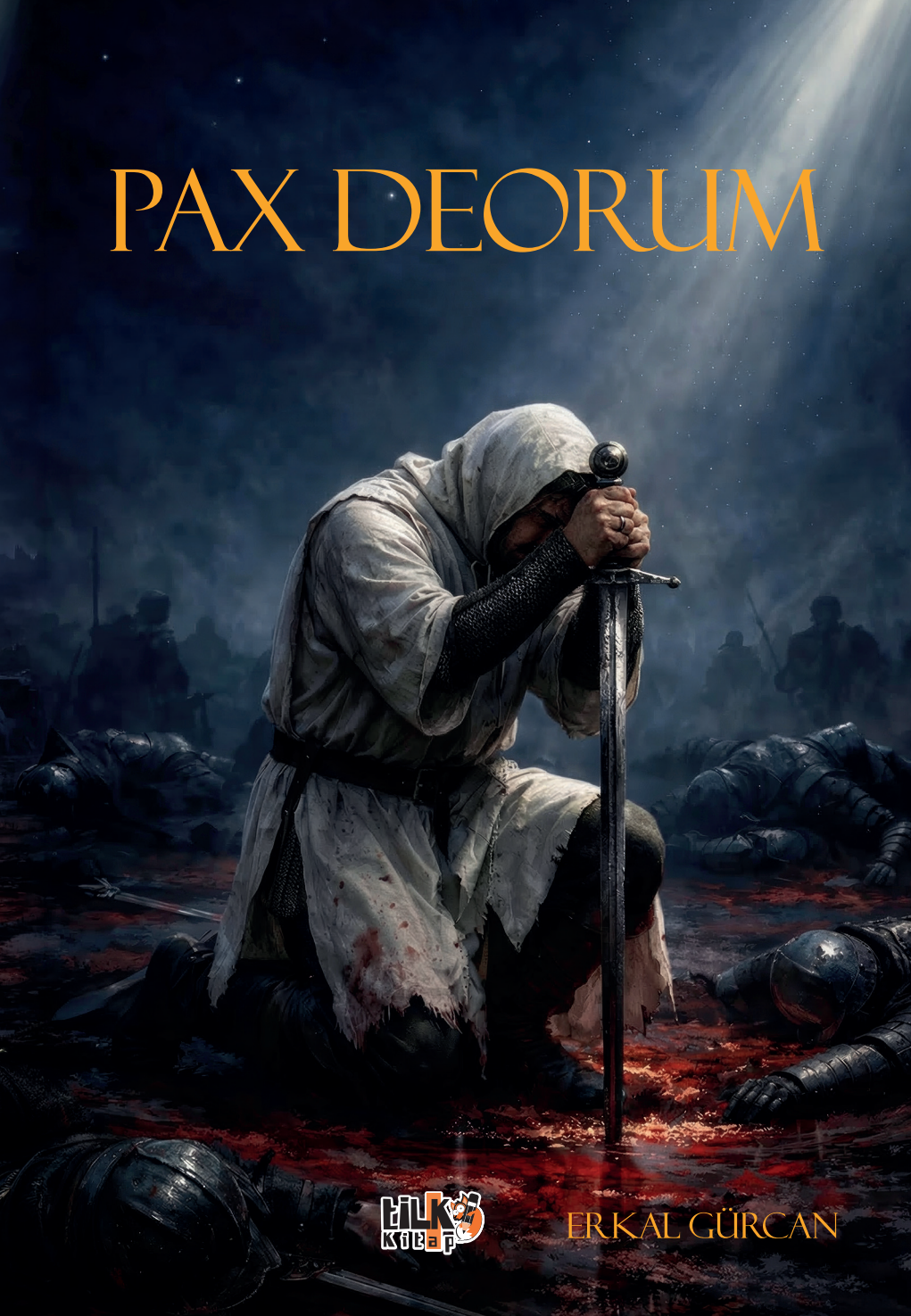
PAX DEORUM

ERKAL GÜRCAN

tilki
kitap
yayınevi

Pax Deorum

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Ahmet Güler
Sayfa Tasarım: Baran Ekber
Kapak Tasarım: Nuri Çam

1.Basım, İstanbul, Mart 2026
ISBN: 978-625-8579-04-8
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

PAX DEORUM

Erkal Gürcan

İÇİNDEKİLER

Okura Not 7
Sai Kraana 9
Om 20
Quintus 38
Mahşerin Dört Atlısı 53
Kuzan 61
Niketas 81
Marcus Aemilius Notarius 93
Borugtai 105
"Étienne de Sacre, "Vir Cappa Alba Indutus" 117
Agnese 133
Aski, Pehlivan Davut 154
Son 167

OKURA NOT

İnsan, varoluşunun ayrımına vardığı günden bu yana dününü ve yarınını sürekli düşünmüş. Dün neyi, nasıl yaşadığını; kazanımlarını ve kayıplarını değerlendirmiş, geçmişin deneyimlerini yarınlarda kullanmak üzere pekiştirmiş. Kuşaktan kuşağa aktarımlar sözel, resim ve objelerle geçmiş; ta ki yazıya kadar. İlk dönem anlatıları hikâye ve efsaneler kimliğiyle, yazıdan sonra ise somut bilgilerle tarih oluşmuş…

Elbet benim bu yorumumun dışında tarihçiler akademik çalışmaları ile sizleri aydınlatmıştır. Kitabımdaki masalları tamamen özgün kurgusal anlatımlar içinde, tarihî kaynaklardan derlediğim bilgileri temel alarak yazdım. İçlerinde yer alan kişilere ait bazı kimlikler, tarihsel kayıtların eksikliği nedeniyle tarafımdan kurgusal olarak oluşturulmuştur ve numaralandırılmış üst bilgileri yoktur. Tarihsel olaylara yaslanan, kaynak metinlere dayanmayan ama tarihsel gerçeklikle uyumlu bilgilerdir. Tamamı bir dönemi temel alan kurgusal bir anlatıdır. Masallarda geçen tüm yan karakterler, olay örgüleri, diyaloglar ve özel ilişkiler tamamen hayal ürünüdür ve gerçek tarihi kişi, aile, soy, boy ve mekân adları yalnızca zamanın ve bağlamın aktarımı amacıyla kullanılmıştır. Adı geçen ailelerin veya kişilerin gerçek yaşamlarına, ahlaki durumlarına ya da özel

hayatlarına yönelik herhangi bir iddia veya isnat bulunmamaktadır. Gerçek kişi ve olaylarla olası benzerlikler rastlantısaldır. Masallar hiçbir kişiyi hedef almamakta ve kişilik haklarını ihlal etmemektedir.

Okuyucuları bir an için masalların içine çekebildiysem ne mutlu bana...

Şubat 2026

SAI KRAANA

Nereden mi biliyorum? Çünkü ben artık insan değil bizim anlayabileceğimiz tanımıyla bir Sai'yim. Aterian DNA'larını taşıyorum. Evrenin dördüncü katmanına hâkim Aterian Federasyonu sakinleri Sai'lerinden biriyim. Ben de hepimiz gibi yeryüzündeki ülkelerden birinde, güzel bir şehirde doğmuş; annesi, babası ve kardeşleri olan, tüm çocuklar gibi oyunlar oynayan, okula giden, büyüyüp yüksek öğrenimini tamamlayıp hayata atılan biriyim. Çalışarak geçirdiğim yıllar boyunca diğer insanlardan farkı olmayan yaşantımda çocuğum ve torunlarım oldu. Yaşlandıkça bedenimde başlayan arazlar için türlü ilaçlar alıyor olmama rağmen on yıl önce, geceleri yatağa yattığımda evrenden, yer kabuğu ve katmanları altındaki magmadan enerji alabilmeyi denemeye başladım.

İlk zamanlar belli ki beceremiyor ve hiçbir şey hissetmiyordum. Zamanla bedenimde dalga dalga yayılan bir gevşeme ve rahatlık duymaya başladım. On yılı devirince artık ustalaştım, yatar yatmaz artık otonom biçim kazanmış bu olgu birden çalışmaya başlıyordu. Bedenimde araz olan bölgelere, rahatsızlık veren tüm organlarıma bu enerjiyi yönlendirme becerisi de kazandım. Yaşım ilerlerken bu becerimin çok yararını gördüm. Günler, kalan ömrümden bir bir eksilirken bir gece yaşadığım olay tüm yaşantımı değiştirdi.

Gecelerden birinde, geç saatte yatağıma uzanıp uyumaya çalışırken yine dalga dalga içime akan enerji bana huzur veriyor gibiydi. Birden kulaklarım, boynum, ense köküm ve boğazımda bir basınç, bir tıkanma ve yutkunma zorluğu oluştu; ölüyorum sandım, derin nefes almaya çalıyor ama alamıyordum. Kendimi bir boşluğa düşüyor gibi hissettim, uyuştum ve sonrası…

İşte sonrası: Gözlerimi açtığımda çırılçıplaktım, bembeyaz bir odanın içinde yatıyordum. Duvarlar pek duvara benzemiyordu; yer, tavan her şey beyazdı. Sadece tavanda bilek kalınlığında aralarında üç parmak açıklığı olan mor ışıklı iki şerit, odanın bir ucundan öbür ucuna uzanıyordu. Yattığım yerden çevreme baktım; havada, boşlukta asılı gibiydim. Oysa çok rahat bir yataktaymışım gibi rahattım, doğruldum, boşlukta oturuyordum. Aslında şok geçirtecek bir şaşkınlık içinde olmam gerektiği hâlde çok rahattım, normal bir olay gibiydi sanki…

Kalktım, bu defa ayaklarım zemine basıyordu; öne doğru yürümeye başladım, sadece üç adım attım. O esnada boynumdan başlayıp bedenimde aşağıya doğru akan bir karıncalanma başladı, kar beyazı bir giysiyle kaplanmıştı bedenim. Uzun kollu bedeni saran beyaz bir giysi ama bedenimin ortasında, boynumdan kasıklarıma kadar inen iki mor şerit vardı. Tekrar öne doğru iki adım attım, önümdeki duvar kayboldu. Uzun bir koridor gördüm; her yer beyaz, yanlarda yine iki mor ışıklı şerit. Yürümeye başladım, koridorun sonunda büyük bir salon; sağ dizleri yerde, sol tabanları yere basılı, diz çökmüş, on yaşlarında çocuk kadar küçük, bize benzeyen, benimle aynı kıyafeti olan birileri vardı. Başlarını öne eğmişlerdi; bir ağızdan "Ma Sai Kraana." dediler.

En öndeki doğruldu, eliyle bana yol göstererek ileride iki adam boyu çapta bir küreyi işaret etti. Onunla birlikte küreye yaklaştık,

önünde açılan yerden içine girdik. Sessiz ve sakindi ancak hareket ediyordu, hissediyordum. İnsan ölçülerine göre on beş saniye kadar sonra saydam küre açıldı, kendimi bildiğimiz güzel bir korunun içinde buldum. Çam ağaçları gibiydiler; ibreleri eğrelti otlarına benziyordu, gövdelerine sarılı sarmaşık benzeri bitkilerin renk, renk çiçekleri vardı. Ördeğe benzer küçük kuşlar etrafta şakıyarak uçuşuyorlardı. Başımı kaldırıp yukarı baktığımda, göz kamaştırıcı parlaklıkta iki güneş gördüm, biri gün doğumu, diğeri gün ortası konumundaydı. Koruda hava taze ve çiçek kokulu, ılık ötesi ısıdaydı, zemin toprağı kızıl kahveydi. Yanımdakinin işaretiyle yürümeye başladık; sanırım iki yüz metre yürüdük, güneşlerin altında giysilerimizin rengi sarıya dönüştü. Bir açıklığa geldiğimizde yine aynı pozisyonda onlarca diz çökmüş çocuk bedenli, sonradan ne olduklarını öğrendiğim Sai'ler vardı. "Ma Kraana." dediler.

Açıklığın önünde camgöbeği renginde bir göl uzanıyordu, karşı kıyıları farklı renklerde ağaçlarla kaplı bir orman gibiydi. Gölün sağ tarafında devasa bir cam piramit gördüm, Sai'ler doğrulup işaretleriyle iki yanımda sıralandılar ve birlikte piramide doğru yürümeye başladık. Piramitin içinde koşuşturan Sai'ler vardı, uzun bir masaya, yedikten sonra ne olduklarını anladığım meyveleri, doldurdukları kesik koni biçiminde sepetlere yerleştiriyorlardı. İçeride piramitin tepesinde pırlanta kesimi gibi parlak mor bir kristal vardı ve kendi etrafında dönüyordu. Küçük bedenli Sai'ler masanın etrafına dizildiler, elbiselerimiz tekrar beyaza büründü. İşaretleriyle meyvelerden birini aldım, bildiğim hiçbir meyvenin tadı yoktu… Yoktu da sanki bildiğim tüm meyvelerin tadını alıyordum; iştahla yedim, lezzetleri dilim ve damağımdan tüm bedenime yayılmış gibiydi. Tüm bunlar bende hiçbir şaşkınlık yaratmadı, sanki rutin yaşantımın içindeymişim gibi rahattım,

bir grup Sai içecekleri getirdiler, bildiğim suydu, içtik. Sai'lerin mırıldanır gibi konuşmalarını dinledim. Şarkı gibiydi konuşmaları, tabii hiçbir şey anlamıyordum. Hepsi yaşlarını almış yetişkindiler ama çocuk bedenindeydiler, cinsiyetlerini anlayamamıştım. Hayır, her şey bana normal gelirken onlar hakkında neden bir şey bilmiyor, neden konuştuklarını anlayamıyordum?. İşte bendeki tek şaşkınlıktı buydu.

Güneşlerden gün ortasında olanı batmak üzereydi. Göl yeşim taşı gibi parlayan bir görünüme bürünmüştü. Sai'lerin işaretiyle yere oturduk. Hiçbirinden ses çıkmıyordu; bir süre geçti, hareket ediyorduk, hissetmiştim. Sanırım dünya saat birimiyle yaklaşık dört dakika sürdü. Tiz, boru sesini andıran bir uyarıyla ayağa kalktılar ve bana da işaret ederek kalkmamı istediler. Piramidin açılan yüzünden dışarı çıkıldı, tüm Sai'ler bilinen biçimde diz çökerek "Ma Kraana." dediler. Biri bana eşlik etti ve az yürüyüp daha küçük bir piramidin önüne geldik, işaretiyle piramidin açılan yüzünden içeri girdim. Tanıdık bir müzik vardı içeride, Antonin Dvorak'ın[1] başarılı bestesi olan 9. Senfoni, Yeni Dünya Senfonisi çalıyordu; keyiflendim. Uykum vardı; bakındım nereye yatacaktım, bakındım ancak yatağa benzer bir nesne yoktu piramidin içinde. Yere uzanmamla birlikte havalandım, boşlukta çok rahat bir yatakta yatıyor gibiydim. Gözlerim kaydı, müziğin sesi kısıldı, uyumuşum…

Sai'ler ilk güneşin doğumuyla beni uyandırdılar. Küreyle yolculuk sonrası ikinci güneşin doğumuyla yemek saati gelmiş oldu. Bu defa tatlı su balığı, alabalık lezzetinde; büyük, belli ki bir uçara ait sanki fırınlanmış gibi butlar yedik. Pirinç benzeri bir hububat ile yapılmış bir pilav ve tanımadığım farklı renklerde sebzeler

1) Prag'da doğmuş klasik batı müziği bestecisi (1841 – 1904)

eşliğinde. İnanılmaz lezzetliydi, hiç tatmadığım içime çekilesi baharatlarla yapılmıştı. Ardından bildiğimiz sufle benzeri yine tadına doyulamayacak bir tatlı getirdiler. Dünya mutfağımızın çok görkemli lezzetlere sahip pek çok yemeği var kuşkusuz ancak burada yediklerim, bize masallarda anlatılan cennet sofrası yemekleriydi sanki.

Dünya zaman birimiyle sanırım birkaç gün böyle geçti. Saymıştım; beş kez güneşler doğmuş ve batmışlardı, gün diyebileceğim süre dünya saati ile yaklaşık aynıydı ve tam olarak henüz ne olduğunu bilmiyordum. Altıncı güneş doğumunda Sai'ler beni yine bir küreye aldılar, sanırım otuz saniye kadar sonra küre açıldı. Büyük bir salonda yüzlerce Sai diz çökmüş bekliyorlardı. Yanımdakiler de hemen diz çöktüler ama bana bir işaret vermediler, ayaktaydım. Salonun tam karşımızdaki tarafında bir anda iki geniş mor şerit üzerinde oturmuş üç Sai göründü. Giysileri kırmızıydı, tüm salon "Ma Ateria." sesleriyle çınladı.

Üçlünün ortasında oturan benim dilimde bana "Hoş geldin." dedi. Gülümseyerek başımı salladım. "Biz" dedi, "Ateria Yüce Konseyi olarak yeryüzünden seni seçtik. Sen Kraana, evrenin dördüncü katmanı Satin Bölgesinin Hâkimi olarak atandın. Kısa sürecek bir eğitim sonrası dilimizi, uygarlığımızı, sahip olduğumuz teknolojinin gücünü görecek ve görevini öğreneceksin. Sahip olduğun Aterian DNA'ların programlanacak ve hiçbir zorluk yaşamayacaksın. Yeryüzüne dönecek ve var olan yaşamını sürdüreceksin. Bilincin Uzay hareket sistemimizle bağlantılı olacak, dünya zaman birimiyle yedi günde bir dünyanızdan bir ışık yılı uzaklıkta konuşlandırılacak, ◇≋⧗◇[2] uzay hareket sistemine aldırılacak,

2) DDTT adlı hareket sistemi glif tanımı

Tusa sistemleriyle dünya geçmişine yolculuk yapacak ve izlediğin olayları aktaracaksın. Bu yolculuklar günler, haftalar hatta aylar sürebilir ancak dönüşün aldırıldığın anda olacak. Hastalanmayacaksın; sosyal ve doğal afetler, her türlü olumsuz etkileşimler sana ulaşamayacak. Bu ayrıcalık ailene de verilecek. Aile fertlerin dünya koşullarına göre yaşayacak, evet uzun bir ömürleri olacak ama sonunda her canlı gibi yaşamları günün birinde bitecek. Sen bambaşka kimliklerle, aynı sen olarak görevini yüz yıllarca yapacaksın ancak Yüce Konsey'in vereceği kararla görevlerin bitmiş olacak." diye sözlerini bitirdi.

Üçü birden ayağa kalktılar ve bir ağızdan "Ma Kraana." diyerek gözden kaydoldular. Sai'ler doğruldular, işaretleriyle bana yol gösterdiler. Küreye döndük, yine yarım dakika içinde küre bambaşka bir salona açıldı. İki Sai yanıma gelerek ellerimi tuttular, yürümeye başladık. Koni biçiminde yaklaşık üç metre yüksekliği olan bir yapının önüne geldik, bana içine girmemi işaretlediler. İçeri girdim, koni kendi etrafında dönmeye başladı ama ben dönmüyordum. İçim çekilmeye başladı, bayılacak gibiydim. Kendime geldiğimde koni kaybolmuştu ve salonda yüzlerce diz çökmüş Sai'nin arasında buldum kendimi. Onları "Ma." diye selamladım ve kendi dilleriyle kalkmalarını söyledim.

Artık Aterian dilini biliyordum, inanılmaz ölçüde bir düşünce, bellek, değerlendirme ve vizyon yetisi kazanmıştım. Akıl almaz yüksek teknolojilerinin gücü, neleri yapabildiğini öğrenmiştim ancak içeriği hakkında bir bilgi yüklenmemişti. Bunun dışında Ateria ile ilgili tüm geçmiş tarihler, kültürler, yaşam biçimleri, sosyal ilişkiler, kısacası her bilgi ile yüklenmiş ve programlanmıştım. Konuştukları dil yarı sesli, yarı nöral, sinaptikdi; alfabeleri nöral gliflerden oluşuyordu. Ben tanımları dünya insanı diliyle yaptım.

Aterian Federasyonu dünyadan yirmi bin ışık yılı uzaklıkta, iki güneşi ve sekiz gezegeni olan bir topluluktu. En küçük gezegen dünyadan beş kat büyüktü ve bu yedi gezegenin altısında yirmi iki milyar Sai yaşamaktaydı. Dünyamızdan otuz üç kat büyük olan, en büyük ve güneşlerin enerjisini en çok alan Zak adlı gezegende yerleşim yoktu, sadece robotlar tarafından tarım, hayvancılık yapılıyordu. Bir diğer gezegen Pika, kıymetli madenlerin ve nadir elementlerin robotlarca işletildiği gezegendi ve yine dünyamızdan yirmi kat büyük olan bir yerdi. Yönetim Ateria adlı gezegendeydi, yerleşim yeri olan diğer dört gezegenin adları büyüklük ve nüfuslarına göre sırasıyla Gita, Bram, Tusa, Dnoi ve Kana idi.

Aterian'lar uzayda solucanlar oluşturabiliyorlar, kara delikleri yönlendirebiliyorlar ve dünya ölçülerine göre bir ışık yılında yapılabilecek yolculukları dünya ölçüleriyle saniyeler içinde yapabiliyorlardı. Buyrukları altındaki evrenin dördüncü katmanı yüz bin iki yüz galaksiden oluşuyordu ve içlerinde çoğu ilkel yaşamları olan dört yüz üç yıldız sistemi vardı. Bunların arasında bizim dünya medeniyetine yakın olanlar çoğunluktaydı. Gelişmiş ancak Aterian seviyesine henüz ulaşamamış, dünya medeniyetinin çok ötesinde olan kırk beş sistem vardı, Aterian Federasyonu'nun hizmetindeydiler.

Evrenin ilk üç katmanı büyüyüp genişlemiş ve sonunda kozmik bir reaksiyonla değişim göstererek kara deliklere dönüşmüşlerdi. Bunlar Aterian tarafından sıkıştırılmış ve Aterian yıldız sisteminin yörüngesine oturtulmuşlardı ve Aterian yıldız sisteminin tüm enerjisini sağlıyorlardı. Hâkim oldukları galaksilerden on dokuz tanesi Satin bölgesiydi. Dünyanın ve güneş sistemimizin içinde bulunduğu Milky Way, Samanyolu galaksisi Satin bölgesi içindeydi. Aterian'lara göre ilkel de olsa bir uygarlığa sahip, Samanyolu Galaksisi içinde

üzerinde gelişmiş biyolojik yaşam olan tek gezegen dünyaydı. Ben Sai Kraana olarak dünyanın paleolitik dönem yani insan varlığından bu yana oluşan dünya tarihine geçmişe giderek bakacak ve kayıt altına alacaktım. Asla dünya işlerine karışmayacak ancak Ateria Yüce Konseyi'nden bir emir gelirse harekete geçecektim.

Ateria Federasyonunda özel sektör yoktu, var olan her şey Federasyona aitti. Eğitim, öğretim ve yasal kitlesel etkinlikler Ateria gezegeninde yapılıyordu. İnovasyon, araştırma, geliştirme çalışmaları; laboratuvarlar, teknolojik gelişim de Ateria'daydı. Gezegenin merkezindeki büyük meydanda devasa yarı saydam bir kubbenin altında bizim tanımımıza göre sanal beyin bulunuyor, Federasyonun tüm verileri burada toplanıyordu. İlköğrenimden sonuncusuna kadar tüm eğitim kurumları da bu gezegende konuşlandırılmışlardı. Yüce Konsey'in merkezi de dev kubbenin yanındaydı.

Asker ve güvenlik güçleri Bram gezegenindeydi. Öncü birlikler, keşif hareket sistemleri, savunma ve saldırı birlikleri Bram'daydılar. Sadece bu konuların eğitim ve öğrenimleri Bram'da yapılıyordu. Diğer gezegenlerin güvenliği, Bram tarafından yönlendirilen bir sistemle sağlanıyordu. Bram da evlilik yoktu, ceninleri Bram için programlanmış çocuklar dört yaşında buraya getirilirdi ve yirmi bir yıl eğitim ve öğrenim gördükten sonra görev yerlerine dağıtılırlardı. Evlenmeleri yasaktı, bedensel tatminleri söz konusu değildi, ona göre programlanmışlardı.

Tusa gezegeninde uzay fiziği sistemleri vardı. Uzayı bükme, katlama, uzatma ve kısaltma işlemleri gibi, uzay solucanları oluşturma ve kara delikleri gerekli durumlarda kullanma Tusa gezegeninin işiydi. Dnoi'de bizim anlayışımıza göre uzay gemileri yani hareket

sistemleri oluşturuluyordu. Tek kişilikten büyük kitleleri bir yerden başka bir yere ulaştıracak her hareket sisteminin merkezi Dnoi'ydi. Kana gezegeni sağlık, eğlence ve Sai'lerin kişisel eğilimlerine göre uğraşlarını yapabildikleri bir gezegendi. Günde dört saat isteyenler burada diledikleri biçimde zaman geçiriyorlardı. Yerleşik nüfusu azdı ve işleri Kana sistemlerini çalıştırmaktı. Gita dünyamızdan yüz dokuz kat büyük bir gezegendi. Sai'ler burada huzur ve güven içinde sonsuz yaşamlarını sürdürüyorlardı. Gita'da Sai'lerin beslenme, enerji, güvenlik, sosyal hayat, eğlence gibi tüm işleri özel tasarım robotlar tarafından sağlanıyordu.

Benim yeryüzünden aldırıldığım yer Ateria gezegeniydi. Sai'lerle kısa sürede kaynaştık. Onlar da dişi ve erkeklerden oluşuyorlardı. Gezegende hiçbir hayvan yoktu, doğal sistem yüksek teknolojileriyle hassas saat gibi işliyordu. Boyutları on yaşındaki bir çocuk kadardı. Onlar da evleniyorlardı ama çocuk sahibi olabilmelerinin bazı sert kuralları vardı. Anneler bebeklerini on bir ayda doğuruyorlardı. Hamileliğin ilk haftası cenin programlanıyor, doğum ve eğitim öğretimin ardından hangi alanda, ne seviye ve görevde çalışacakları belirleniyordu. Gezegenlerde ortalama yaşam üç yüz yıl kadardı ve yüz yaşını aşmış dişilere doğum yasaktı. Sai'ler üç yüz yıl sonra rejenerasyon işlemi görerek emekli oluyorlar ve Gita gezegenine gidiyor, sonsuz yaşamlarını orada sürdürüyorlardı. Sadece Bram'da görev yapan Sai'ler görev sürelerini tamamlayınca Gita'ya gitmiyorlardı, Sibernetik Entegrasyon işlemleriyle dönüşüm geçiriyorlar, biyomekanik görevli olarak ◇≈◇ kodlu uzay istasyonlarında çalışmaya devam ediyorlardı.

Teknolojileri farklı bilim dalları gezegenler arasında paylaşılmıştı. Bir günleri dünya zaman birimine göre yirmi yedi saatti. Günde altı saat çalışıyor, üç saat zorunlu yasal etkinliklere katılıyor, altı saat

yemek ve kişisel eğlenceleri ya da uğraşlarını yapıyor ve on iki saat uyuyorlardı. Bir yılları Aterian güneşleri etrafında bizim zaman birimimize göre on beş aydı ve her ay elli bir gündü. Federasyon adı altında olmakla birlikte dünya kültürüne göre bir imparatorluktu. Yönetim sanaldı, Yüce Konsey yüz bir üyeden oluşuyordu ve sanal yönetimin yürütme organıydı. Sin Aterian ünvanlı Konsey Başkanlığı üç üyeden oluşuyordu.

Ateria takvimine göre on dokuz gün geçirmiştim. Bu on dokuz gün dünya tarihine göre on binlerce yıl demekti. Dönüş emri geldi ama benim nereye döneceğim gibi bir endişem yoktu. Tusa gezegeninde oluşturulan bir uzay solucanı ile kulaklarımda, boynumda, ense kökümde ve boğazımda bir basınç, bir tıkanma ve yutkunma zorluğunun oluştuğu anda evime, aileme döndüm. Dnoi gezegeni, ◇≋⧗◇ uzay hareket sistemini dünyaya bir ışık yılı uzaklıkta konuşlandırmış ve beynimin hareket sistemiyle bağlantısını yapmıştı.

Sabah evimde, yatağımda uyandığımda olayların bir rüya olmadığının farkındaydım. Her zaman ki günlük yaşamıma başladım. İş, yedi gün sonrasında yapacağım ilk yolculuğa kalmıştı. Nerden mi biliyorum? Çünkü ben artık bir insan değil bir Sai'yim, demiştim ya başta. İşte böyle biliyorum. Yeryüzünde yaşayan insanlar; yaşadıkları büyük felaketlere, savaşlara hep nedenler aramışlar, masal, hikâye ve efsaneler türeterek çoğunlukla nedenlerini ilahi varlıklara bağlamışlar.

Tusa sistemiyle pek çok yolculuk yaptım, insanlık tarihinde izlediğim olayların hemen hepsi ibretlik dehşet vericiydi. Bu gözlemlerim hareket sistemi kanalıyla Ateria veri sistemine aktarıldı. Konsey tüm bunları değerlendirirken zaman zaman beni yönlendiriyordu. İleride konu edeceğim güne kadar herhangi bir müdahalede bulunmamam gerektiğini her yolculuk öncesi bildiriyorlardı.

SAI gördü

OM'

la başlayan MASALLAR

Pax Deorum'un bozulduğunu gördüm.
Tanrı ne sorguladı, ne yargıladı.
Vurduğunu gördüm.
İnsan, doyulmaz arzuların peşinde,
yüz yıllardır koşuyor.
Erdemler nerede, öğretiler nerede?
Atarsan onları ar damarından.
Ölümüne bakarsın açtığın pencereden.

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

9 786258 579048